

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

22.03.2018 r.

PACZUSKI
TAUDUL

Szanowni Państwo,

mamy przyjemność zaprezentować kolejne wydanie Przekroju Podatkowego dedykowanego dla podmiotów działających w sektorze usług finansowych.

W cotygodniowym Przekroju Podatkowym znajdą Państwo skrócone opracowania interesujących orzeczeń sądowych oraz interpretacji organów podatkowych i ZUS dotyczących tematyki podatkowej, ze szczególnym uwzględnieniem działalności branży finansowej.

W przypadku pytań, prosimy o kontakt z Kancelarią: biuro@ptpodatki.pl, tel. +48 22 205 22 00 lub z doradcą w Kancelarii odpowiedzialnym za bieżącą obsługę podatkową Państwa Firmy.

Życzymy ciekawej lektury,

Zespół Kancelarii Paczuski Taudul

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

WYROK NSA Z DNIA 15/03/2018 [II FSK 610/16]: Metodologia przyporządkowania kosztów uzy- skania przychodów według tzw. klucza aloka- cyjnego w świetle art. 15 ust. 2 i 2a u.p.d.o.p.

1) W treści art. 15 ust. 2 u.p.d.o.p. ustawodawca nie użył sformułowania „bezpośrednio” - w związku z tym, przepis ten należy odczytywać w ten sposób, że mogą to być jakiegokolwiek możliwe sposoby przyporządkowania kosztów, oczywiście pod warunkiem, że będą cechowały się racjonalnością i będą możliwe do zweryfikowania w postępowaniu wymiarowym. A zatem, co do zasady, należy zaakceptować możliwość pośredniego przyporządkowywania kosztów. Jeżeli podatnik wybierze sposób przyporządkowania kosztów do poszczególnych rodzajów działalności, który będzie możliwy do zweryfikowania w razie ewentualnej kontroli podatkowej to nie ma podstaw, aby odmówić podatnikowi możliwości wyboru pośredniej metody alokacji kosztów. Przepis art. 15 ust. 2 i ust. 2a u.p.d.o.p. należy bowiem traktować jako pewnego rodzaju ostateczność. Jeżeli nie ma rzeczywistej możliwości przyporządkowania kosztów działalności zwolnionej, działalności opodatkowanej w inny sposób, to wtedy stosuje się metodę alokacji przewidzianą w tym przepisie.

2) W przypadku uzyskania przez podatnika interpretacji indywidualnej dotyczącej zdarzenia przyszłego nie ma ona funkcji ochronnej, o jakiej mowa w o.p. w zakresie postępowania podatkowego dotyczące poprzednich lat podatkowych tego podatnika. Niemniej jednak, w ramach tego postępowania należy wziąć pod uwagę, że ta interpretacja została wydana w odniesieniu do tego samego podatnika, tożsamego stanu faktycznego i w odniesieniu do tych samych przepisów. A zatem, nieuwzględnienie stanowiska wyrażonego w tej interpretacji przez ten sam organ prowadzący postępowanie podatkowe stanowi naruszenie art. 120 i art. 121 o.p. Tym bardziej w sytuacji, gdy z akt sprawy nie wynika, by Minister Finansów miał przeprowadzać postępowanie w celu uchylenia lub zmiany tej interpretacji indywidualnej.

**WYROK WSA WE WROCŁAWIU
Z DNIA 14/03/2018 [I SA/WR 75/18]:
Skutki na gruncie PCC zawarcia umowy sprzedaży wierzytelności**

1) Umowa cesji wierzytelności, w ramach której następuje jedynie zbycie wierzytelności, bez jakichkolwiek dodatkowych świadczeń ze strony zbywcy i nabywcy, ma charakter umowy sprzedaży, a zatem podlega opodatkowaniu PCC na podstawie art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. a u.p.c.c. Obowiązek podatkowy z tytułu zawarcia umowy przelewu wierzytelności stanowiącej na gruncie u.p.c.c. umowę sprzedaży powstaje za zasadach ogólnych, tj. w momencie zawarcia umowy.

2) Błędny jest pogląd organu, że w przypadku przekształcenia wierzytelności spornej w bezsporną istnieją podstawy do przyjęcia, że nastąpiła zmiana umowy sprzedaży, a zatem podwyższenie podstawy opodatkowania powoduje w tym zakresie powstanie obowiązku podatkowego zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 2 u.p.c.c. Umowa wprawdzie została tak skonstruowana, że zawiera możliwość zmiany treści stosunku cywilnoprawnego, jednak ta zmiana dotyczy ceny, a zatem nie może być utożsamiana ze zmianą umowy. Należy bowiem odróżnić samą czyn-

ność, tj. umowę od stosunku, który się z niej wywodzi. Podstawa opodatkowania należy do elementów konstrukcyjnych podatku, zaś w konkretnym przypadku jest uzależniona od rodzaju czynności prawnej. Wartością czynności określonej w umowie sprzedaży wierzytelności będzie jej wartość rynkowa odnoszona do przeciętnych cen i praw majątkowych występujących w obrocie. Z uwagi na to, że wartość rynkowa jest kategorią obiektywną, niepodlegającą modyfikacjom, to ewentualna możliwość zmiany ceny nie powoduje zmiany umowy w zakresie podwyższenia podstawy opodatkowania.

**WYROK NSA Z DNIA 13/03/2018
[II FSK 1299/16]: Przepisy art. 12 ust. 4d u.p.d.o.p. (art. 24 ust. 8a u.p.d.o.f.) mają zastosowanie do wspólników spółki komandytowej dokonującej tzw. wymiany udziałów**

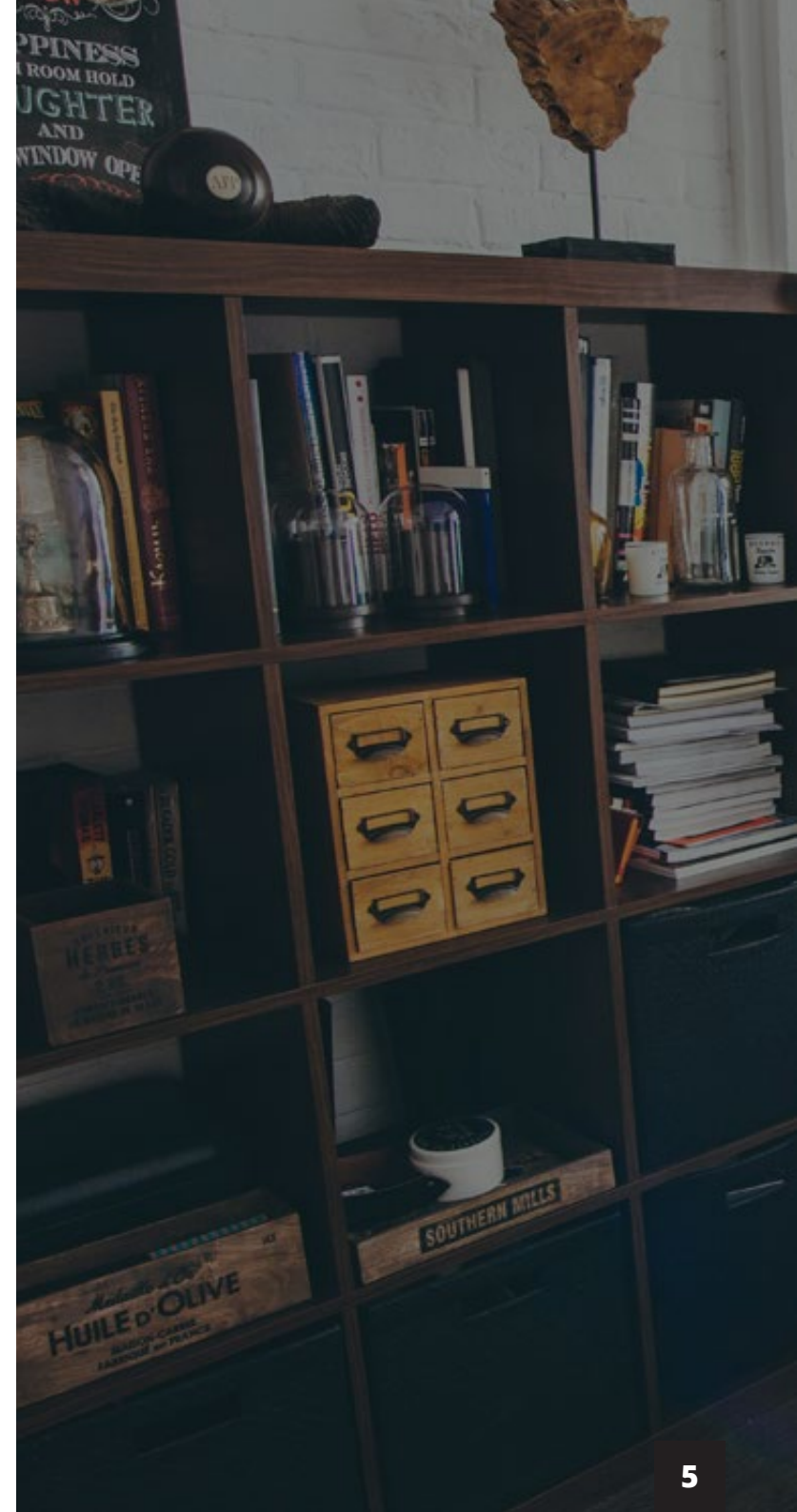
Ani przepis art. 24 ust. 8a u.p.d.o.f. ani art. 12 ust. 4d u.p.d.o.p. nie wprowadzają żadnych obostrzeń podmiotowych związanych z powstaniem przychodu. Zwolnieniu podlega sam przychód, który musi być, co oczywiste, związany z wymianą udziałów. W żadnym miejscu ustawodawca nie wskazał o czyj konkretnie

przychód chodzi. Co do zasady, przychód powinien powstać u udziałowca/udziałowców spółki, której udziały są zbywane. Wynika to z samej istoty problemu. Niemniej jednak, w sytuacji tak specyficznej jak niniejsza, gdzie inny podmiot dokonuje czynności wywołującej wystąpienie określonych skutków podatkowych (tu spółka komandytowa jako wspólnik spółki kapitałowej), a jeszcze inny osiąga z tego tytułu przychód (wspólnik spółki komandytowej), w zastępstwie niejako pierwszego z wymienionych, zwolnienie powinno dotyczyć podmiotu rzeczywiście przedmiotowy przychód osiągającego, a więc wspólnika. Z analizowanych przepisów nie wynika, aby przychód podlegający zwolnieniu musiał wystąpić bezpośrednio u udziałowca zbywającego udziały spółki. Zwolnieniu podlega bowiem sam przychód, niezależnie od tego u kogo on wystąpi. Spółka komandytowa jest przejrzysta podatkowo, przez co nie ma własnych przychodów, a te które osiągnie przypisać należy jej wspólnikom. Stosując analizowane przepisy do spółki komandytowej należy uznać, że prawidłowo zastosowane wywrą skutek w stosunku do jej wspólników.

WYROK WSA W WARSZAWIE Z DNIA 13/03/2018 [III SA/WA 1024/17]: Koszty opłat dodatkowych, którymi spółka rekompensuje bankowi kredytującemu koszty wpłacanych przez bank na rzecz BFG składek, mogą stanowić koszt podatkowy kredytobiorcy

Koszty opłat dodatkowych, którymi spółka rekompensuje bankowi kredytującemu koszty wpłacanych przez bank na rzecz BFG, składek BFG, zarówno w stanie prawnym obowiązującym do dnia 9 października 2016 r., jak i po tej dacie, mogą stanowić koszty uzyskania przychodu spółki, jako kredytobiorcy. Powyższe opłaty ponoszone przez spół-

kę są jedną z form opłat dodatkowych wynikających z umowy kredytowej, a kredyt umożliwił zakup nieruchomości biurowej, która jest wynajmowana i stanowi źródło przychodu dla spółki. W związku z tym przyjęć należy, że bez względu na to, jak te dodatkowe koszty kredytu będą w umowie kredytowej nazwane, tj. czy będą określane jako odsetki, opłaty dodatkowe, ostrożnościowe czy prowizje, będą stanowić wydatki związane z udzielonym kredytem, które spółka może zaliczyć do kosztów podatkowych. Wyłączenia z kosztów podatkowych zawarte w art. 16 ust. 1 pkt 68 oraz pkt 71 u.p.d.o.p. dotyczą tylko instytucji kredytowych, natomiast nie dotyczą kredytobiorcy.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI SKARBOWEJ Z DNIA 06/03/2018 [0112-KDIL2-2.4012.523.2017.3.AKR]: Zapłata kwoty 1 zł w ramach postępowania weryfikacyjnego klienta stanowi zapłatę za świadczenie usług (weryfikację podmiotu) podlegającą opodatkowaniu VAT. Przesłanki zwolnienia z obowiązku ewidencjonowania obrotu za pomocą kasy rejestrującej ww. usługi

1) W analizowanym przypadku mamy do czynienia z sytuacją, w której występuje skonkretyzowane świadczenie (czynność weryfikacji tożsamości klienta), które jest wykonywane pomiędzy dwoma określonymi stronami transakcji, dla którego istnieje bezpośredni beneficjent czynności (klient spółki). Spółka wykona określoną czynność (weryfikację tożsamości klienta) na rzecz konkretnej osoby, za którą otrzymuje zapłatę. Przedmiotowa weryfikacja tożsamości klienta jest niezbędna do uzyskania przez klienta szerokiego dostępu do usług spółki. Bez pozytywnej weryfikacji klient nie będzie korzystać z pełnej gamy świadczonych przez spółkę usług. Możliwe jest zatem zidentyfikowanie konkretnego świadczenia wykonywanego przez spółkę na rzecz określonego podmiotu (klienta). Dlatego też, czynności świadczone przez spółkę polegające na pozytywnej weryfikacji tożsamości klienta spełniają definicję świadczenia usług określoną w art. 8 ust. 1 u.p.t.u. W konsekwencji, zapłata kwoty 1 zł w ramach postępowania weryfikacyjnego będzie stanowić zapłatę za świadczenie usług (weryfikację podmiotu) podlegającą opodatkowaniu VAT, zgodnie z w art. 8 ust. 1 u.p.t.u.

2) W sytuacji, gdy przelew kwoty 1 zł od klienta do spółki będzie dokonany przy wykorzystaniu instytucji pośredniczącej w płatnościach on-line, a z ewidencji i dowodów dokumentujących zapłatę jednoznacznie będzie wynikało, jakiej konkretnie czynności dotyczyła i na czyją rzecz została dokonana wpłata (dane nabywcy i jego adres), spółka będzie korzystać ze zwolnienia z obowiązku ewidencjonowania obrotu za pomocą kasy rejestrującej, zarówno do dnia 31 grudnia 2017 r., jak i po dniu 1 stycznia 2018 r.

**DECYZJA ODDZIAŁU ZUS
W LUBLINIE Z DNIA 02/02/2018
[DI/200000/43/28/2018]: Brak obo-
wiązku odprowadzania składek na
ubezpieczenia społeczne od odszko-
dowania wypłaconego po ustaniu
stosunku pracy na podstawie umo-
wy o zakazie konkurencji zawartej
z pracownikiem**

Biorąc pod uwagę fakt, iż jak wskazał przedsiębiorca świadczenie, które będzie wypłacał byłemu pracownikowi przez okres 6 miesięcy po ustaniu stosunku pracy z tytułu zawartej umowy o pracę zawierającej zapisy o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy, będzie stanowiło odszkodowanie, o którym stanowi art. 101(2) k.p., które będzie przychodem pracownika z tytułu stosunku pracy. Należy uznać, że rzeczony odszkodowanie będzie podlegało wyłączeniu z podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne na mocy § 2 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia MPiPS z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe.

**PISMO URZĘDOWE MINISTERSTWA
FINANSÓW Z DNIA 21/02/2018
[DPP1.8022.37.2018]: W świetle
art. 99 ust. 11b u.p.t.u. deklaracja
nie złożona za pomocą środków
komunikacji elektronicznej nie
może być uznana za złożoną ze
skutkiem prawnym dopełnienia
obowiązku – pismo urzędowe MF**

Pogląd, iż na podstawie art. 99 ust. 11b u.p.t.u. deklaracje, o których mowa w ust. 1-3, 3c-6, 8-9 i 11a u.p.t.u., składane w postaci papierowej, z pominięciem złożenia ich z pomocą środków komunikacji elektronicznej, miałyby być uznane za złożone skutecznie, nie wydaje się uprawniony. W ocenie Ministerstwa Finansów przepis art. 99 ust. 11b u.p.t.u. jednoznacznie kreuje obowiązek składania deklaracji za pomocą środków komunikacji elektronicznej, co oznacza, że deklaracja złożona bez zachowania tego wymogu nie może być uznana za złożoną ze skutkiem prawnym dopełnienia obowiązku.

KONTAKT

WARSZAWA WOLA CENTER

ul. Przyokopowa 33, 01-208 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE JESIONOWA BUSINESS POINT

ul. Jesionowa 22, 40-158 Katowice
tel. 32 732 33 45, fax 22 205 22 01